

פעולה לזכר עמיחי ונינו הי"ד - שבט יובל

נושא הפעולה:

הנתינה על עמיחי

מטרת הפעולה:

היכרות עם דמותו של עמיחי

סדר הפעולה:

להסביר על מה הפעולה כמה זמן היא תיקח ומה הולך להיות בה (חשוב שהחניכים ידעו)

נשחק את המשחק 21 רק עם 22 זריקות שלא נופלות על הריצפה (כי שעמיחי נהרג הוא היה בן 22) אפשר לאתגר את החניכים ולהוסיף עוד כדור (תלוי בתפקוד החניכים) אחר כך משחקים מחבואים

מספרים סיפורים על עמיחי :

זה משהו קטן. אפילו ממש קטן אבל מסמל ומראה כל כך הרבה.

כל שבת ישיבה יש את השלב שבו מסיימים לאכול וצריך לפנות את השולחנות ואז מחכים לעונג שבת או משהו. רוב החברה לוקחים את הפינוי בנחת ובעיקר ממשיכים לדבר עם החברים וגם אלה שמפנים שמים את הצלחות שהיו לידם בפינוי וממשיכים לדבר. אצל עמיחי זה היה שונה. עמיחי לא רק שהיה מפנה את השולחן שלו הוא גם איכשהו תמיד היה זה שלוקח את כל שקיות הזבל לפח שבחוץ, גם עם זה כמה נגלות. בשלב מסוים שכבר קלטתי שזה מה שעמיחי היה עושה, סיימתי לקפל את כל הטור שולחנות שלי והשארתי את השקית זבל מלאה בחדר האוכל, ובאמת לא עבר יותר מדי זמן ועמיחי הגיע עם עוד שקית ביד ולקח את השקיות לפח שמחוץ לחדר האוכל. זה היה קורה כשעמיחי היה בישיבה ולא הפסיק גם אחרי שכבר התגייס למגלן. באחת השבתות בזמן פינוי השולחנות דיברתי עם חבר שרצה להתגייס למגלן, ואמרת לי, שמע אם אתה רוצה להיות במגלן תתחיל לקחת את השקיות זבל, זה מה שונינו עושה כל שבת, ובאמת המשכנו לדבר וראינו את עמיחי עובר ולוקח את השקיות. כמוכן שבשבתות שבו האברכים אכלו איתנו והיו המון שולחנות מתקפלים, זה לא הסתכם רק בשקיות זבל, אלא עמיחי תמיד היה זה שמגיע לעזור לקפל את כל השולחנות והכסאות. וכמוכן, שהכל נעשה בשקט וענווה אינסופית. יהי זכרו ברוך.

מספרים את הסיפור:

זהו עמיחי, עמיחי שלנו בחור מצחיק, חזק ומאוד מאוד שמח.

יום אחד כשעמיחי חזר מהצבא אחרי לילות ארוכים ללא שינה.

רגע לעצור וננסה לדמיין כמה עייף הוא היה.

תדמיינו לכם כל השבוע עמיחי שלנו זחל בבוע עשה ריצות ובכלל לא ישן בלילות. אז עכשיו

כשעמיחי מגיע הביתה במקום לרוץ ישר למיטה הוא קודם כל מציע מה לעזור.

למרות העייפות הוא לוקח את הטרקטורון שלו ומתחיל לטייל. אחרי שהוא חוזר הביתה הוא בודק

מה שלום כל האחים שלו שואל מה שלום אבא, מה שלום אמא ומה שלום כל אחד מהאחים שלו.

כל שבת בערב למרות שהוא היה עייף ממש ולא היה לו כוח הוא לא ויתר אף פעם לשטוף את

הכלים למרות העייפות.

סיכום הפעולה: עמיחי היה כולו נתינה ומסירות כמו במשחק עם הכדור שאתה מקבל את הכדור

ואז נותן. עמיחי היה וממלא את עצמו ואז היה נותן המון לאחרים וכמו במשחק מחבואים הוא

תמיד מצא והבחין את הדברים שחסרו לאנשים גם אם הם היו מוחבאים הוא ידע לשים לב לכל אחד

ולצרכיו. כל אחד והעזרה שהוא היה זקוק לה עמיחי ידע להבחין בזה.